

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת ויק"פ		
פרשת חיי שרה - תולדות		
ז"ב	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	קלג ע"ב	קבח
שני	קלד ע"א	קלד
שלישי	קלה ע"א-קלה ע"א	קלה
רביעי	קלה ע"ב, קלו ע"א	קמד
חמישי	קלו ע"ב-קלו ע"ב	קנ
שישי	קלח ע"א וע"ב	קנה
שבת	קלט ע"א וע"ב	קסג

פרשת כי תשא תשפ"א

עלוז מס' 123

יו"ל בעזהש"ו"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

הטעם למה אין מונים את ישראל

לית ברכתא דלעילא שרייא על מלה דאתמני, ואי תימא ישראל היך אתמנון, אלא פופרא נטיל מנייהו, וקא אוקמוה, וחושפנא לא הוי עד דאתפניש כל ההוא פופרא וסליק לחושפנא, ובקדמיתא מברכין להו לישראל, ולבתר מנין ההוא פופרא, ולבתר אהדרן ומברכין לון לישראל, אשתכחו ישראל מתברכאן בקדמיתא ובסופא, ולא סליק בהון מותנא.

מותנא אמאי סליק במנינא, אלא בגין דברכתא לא שריא במנינא, פיון דאסתלק ברכתא, סטרא אחרא שריא עליה, ויכיל לנזקא, בגין כך נטלין פופרא ופדיונא, לסלקא (ס"א מעלייהו) עליה מנינא, וקא אוקמוה ואתמר.

מתוך מדבש

ומברכים את ישראל, אשתכחו ישראל מתברכאן בקדמיתא ובסופא נמצאו ישראל מתברכים בתחילה ובסוף, על ידי התעוררות החדש, ולא סליק בהון מותנא ולא עלה בהם הנגף.

ושואל מותנא אמאי סליק במנינא למה עולה הנגף על ידי המנין, ואמר אלא בגין דברכתא לא שריא במנינא אלא לפי שאין הברכה שורה במנין, אלא אדרבה על ידי שנמנה איזה דבר מיד מסתלק הברכה משם, פיון דאסתלק ברכתא וכיון שנסתלק הברכה, סטרא אחרא שריא עליה ויכיל לנזקא הסטרא אחרא שורה עליו לינק מהרושם שנשאר שם ויכול להזיק, בגין כך נטלין פופרא ופדיונא לכן לוקחים כופר נפש ופדיון, לסלקא עליה מנינא להעלות ולהעביר את המנין על השקלים למנות אותם ולא את האנשים, וקא אוקמוה ואתמר והרי העמידו חז"ל ואנו למדנו אותו. (דף קפו ע"ב, ובביאורינו כרך ח עמ' קג-קד)

הטעם למה אין מונים את ישראל

לית ברכתא דלעילא שרייא על מלה דאתמני אין הברכה העליונה שורה על דבר הנמנה, כי הברכה העליונה נמשכת מצד החדש, וכל ענין של מדידה ומנין הוא מצד הגבורה הנותנת מדה וקצבה, ואי תימא ישראל היך אתמנון ואם תאמר איך מנו את ישראל, ואמר אלא פופרא נטיל מנייהו אלא לקחו מהם כופר נפש, וקא אוקמוה והרי פירשו ואמרו כי בתחילה היו מקבצים את כל השקלים בארגז אחד, וחושפנא לא הוי עד דאתפניש כל ההוא פופרא וסליק לחושפנא ואת החשבון לא עשו עד שנתקבץ כל אותו הכסף של הכופר נפש ועלה אח"כ לחשבון, ובקדמיתא וקודם שמנו את השקלים מברכין להו לישראל היו מברכים את ישראל כדי לעזור את מדת החדש שדרכו להשפיע ולהתפשט בלי מספר ובלי מדה וקצבה, ולבתר מנין ההוא פופרא ואח"כ היו מונים את הכופר נפש שהם השקלים, ולבתר אהדרן ומברכין לון לישראל ואח"כ היו חוזרים

היסורים שבגלות והתשובה מקרבים את הגאולה

יִשְׂרָאֵל, פִּיּוֹן דְאִטְעֵמוּ טַעַם גְּלוּתָא, אִי יְהִירוֹן בְּתִשְׁבָּה, יִתְחַשֵּׁב עַלְיֵיהּוּ פְּאֵלוּ אַעֲבְרוּ עַלְיֵיהּוּ כָּל אֵינוֹן מְלִין דְכְּתִיבִין בְּאוֹרֵייתָא, כָּל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן דְכִמְה וְכִמְה יִסּוּרִין אַעֲבְרוּ עַלְיֵיהּוּ מִן יוֹמָא דְגְלוּתָא שְׂרִי.

אָבֵל מְאִי דְכְּתִיב, (דברים ד ל) בְּצַר לָךְ וּמִצָּאוּךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים, תָּא חֲזִי כִמְה רַחֲמָנוּתָא רַחֲמִים קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּמִלָּה דָּא, לְמַלְפָּא דִּהְוָה לִיהּ בְּרָא יְחִידָאָה, וְרַחֲמִים לִיהּ רַחֲמֵי דְנִפְשָׁא, וּמַגּוֹ רַחֲמֵי דִילִיָּהּ יְהִיב לִיהּ לְאַמִּיָּה מְטְרוֹנִיתָא, דְתַרְבִּי לִיהּ, וְתוֹלִיף לִיהּ אֲרַחֲזִין מִתְתַּקְּנָן, זְמַנָּא חֲדָא חֵב לְגַבֵּי אָבוּהּ, אֲתָא אָבוּהִי וְאַלְקֵי לִיהּ, וְלִבְתֵּר אַעֲבָר עַל חוֹבֵיהּ, תָּב כְּמִלְקָדְמִין וְחֵב לְאַבוּהּ, וְאַפְקִיָּה אָבוּהּ מִבֵּיתֵיהּ וְאַרְגִּיז עַלְיֵיהּ, נִפְקַּה הוּא בְּרָא מִבֵּיתֵיהּ.

וּבְאַתֵּר דִּיהֶךְ בְּאַרְחַ קְשׁוּט, וִיְהִי זַפְּאָה פְּדָקָא יְאוּת, בְּגִין דִּישְׁמַע מְלָפָא אָבוּהּ וִיְהִי תִיאוּבְכְתִיָּה עַלְיֵיהּ, מָה עֵבֵד, אֲמַר הוּאִיל וְנִפְקָנָא מְהִיכְלָא דְאַבָּא, אַעֲבִיד מִפְּאֵן וְלִהְלָאָה כָּל מָה דְאַנָּא בְּעִי.

מתוק מדבש

היסורים שבגלות והתשובה מקרבים את הגאולה

יִשְׂרָאֵל פִּיּוֹן דְאִטְעֵמוּ טַעַם גְּלוּתָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּיּוֹן שְׁטַעֲמוּ טַעַם גְּלוּתָא, אִי יְהִירוֹן בְּתִשְׁבָּה אִם יַחֲזִרוּ בְּתִשְׁבָּה, יִתְחַשֵּׁב עַלְיֵיהּוּ פְּאֵלוּ אַעֲבְרוּ עַלְיֵיהּוּ כָּל אֵינוֹן מְלִין דְכְּתִיבִין בְּאוֹרֵייתָא יִתְחַשֵּׁב עֲלֵיהֶם כְּאִילוּ עִבְרוּ עֲלֵיהֶם כָּל אוֹתָם דְבְרֵי הַתּוֹכּוֹת הַכְּתוּבִים בְּתוֹרָה, כָּל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן דְכִמְה וְכִמְה יִסּוּרִין אַעֲבְרוּ עַלְיֵיהּוּ מִן יוֹמָא דְגְלוּתָא שְׂרִי כָּל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן שִׁכְבַּר כִּמְה וְכִמְה יִסּוּרִים עִבְרוּ עֲלֵיהֶם מִן הַיּוֹם שֶׁהִתְחִילָה גְלוּתָא, בּוֹדְאִי מוֹעִילָה לְהֵם תְּשׁוּבָה לְקַרְבֵּי אֵת הַגְּאוּלָּה.

רַחֲמֵי דְנִפְשָׁא וְאֵהֵב אוֹתוֹ אֵהֵב נֶפֶשׁ, וּמַגּוֹ רַחֲמֵי דִילִיָּהּ יְהִיב לִיהּ לְאַמִּיָּה מְטְרוֹנִיתָא דְתַרְבִּי לִיהּ וּמִתּוֹךְ אֵהֵבְתוּ נִתְּן אוֹתוֹ לִיד אִמוֹ הַמְּלָכָה שֶׁתִּגְדַּל וְתַחנֵּךְ אוֹתוֹ, וְתוֹלִיף לִיהּ אֲרַחֲזִין מִתְתַּקְּנָן וְתַלְמֵד אוֹתוֹ דְרַכִּים יִשְׂרִים וּמִתּוֹקָנִים, זְמַנָּא חֲדָא חֵב לְגַבֵּי אָבוּהּ פַּעַם אַחַת חֲטָא הֵבֵן לְאִבּוֹ, אֲתָא אָבוּהִי וְאַלְקֵי לִיהּ בָּא אִבּוֹ וְהִלְקָה אוֹתוֹ, וְלִבְתֵּר אַעֲבָר עַל חוֹבֵיהּ וְאַחֲ"כ הִעֲבִיר וּמַחֵל לוֹ עַל חֲטָאוֹ, תָּב כְּמִלְקָדְמִין וְחֵב לְאַבוּהּ חֲזַר וְחֲטָא לְאִבּוֹ כְּכִרְאִשׁוֹנָה, וְאַפְקִיָּה אָבוּהּ מִבֵּיתֵיהּ וְהוֹצִיאוֹ אִבּוֹ מִבֵּיתוֹ, וְאַרְגִּיז עַלְיֵיהּ וְכַעַס עֲלֵיו, נִפְקַּה הוּא בְּרָא מִבֵּיתֵיהּ יֵצֵא בֶן הַמֶּלֶךְ מִבֵּיתוֹ.

וּבְאַתֵּר דִּיהֶךְ בְּאַרְחַ קְשׁוּט וִיְהִי זַפְּאָה פְּדָקָא יְאוּת וּבְמִקּוּם שִׁילַךְ בְּדֶרֶךְ הַיִּשָּׁר וְהֵאֱמַת וִיְהִי צְדִיק כְּרָאוּי לְהַיּוֹת, בְּגִין דִּישְׁמַע מְלָפָא אָבוּהּ וִיְהִי תִיאוּבְכְתִיָּה עַלְיֵיהּ כְּדִי שִׁישְׁמַע אִבּוֹ הַמֶּלֶךְ שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ הַיִּשָּׁר וִיְהִי חֲשָׁקוֹ עֲלָיו לְהַחֲזִירוֹ אֵצֶלוֹ, מָה עֵבֵד מָה עִשָּׂה בֶן הַמֶּלֶךְ, אֲמַר הוּאִיל וְנִפְקָנָא מְהִיכְלָא דְאַבָּא אֲמַר הוּאִיל וְיִצְאֵתִי מִהֵיכַל אִבִּי, אַעֲבִיד מִפְּאֵן וְלִהְלָאָה כָּל מָה דְאַנָּא בְּעִי אַעֲשֵׂה מִכָּאֵן וְלִהְלָאָה כָּל מָה שְׁאֵנִי רוֹצֵה.

(דף קפט ע"א, ובבבאורינו כרך ח עמ' קיח-קכ)

אָבֵל מְאִי דְכְּתִיב, בְּצַר לָךְ וּמִצָּאוּךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים וּשְׁבַת עַד ה' אֱלֹהֶיךָ, אִין הַכּוֹנֵה כְּפִשׁוּטוֹ עַל אַחֲרֵית הַזְּמַנִּים, כְּאִילוּ לֹא יִהְיֶה הַתְּעוּרָוֹת תְּשׁוּבָה עַד אַחֲרֵית הַיָּמִים, אִינוּ כֵּן אֵלֵּא תָּא חֲזִי כִמְה רַחֲמָנוּתָא רַחֲמִים קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּמִלָּה דָּא בָּא וְרָאָה כִּמְה אֵהֵב אֵהֵב הַקִּב"ה לְיִשְׂרָאֵל בְּדִבְרֵי זֶה, וְהוּא מִשַׁל לְמַלְפָּא דִּהְוָה לִיהּ בְּרָא יְחִידָאָה לְמֶלֶךְ שֶׁהִיָּה לוֹ בֶן יְחִיד, וְרַחֲמִים לִיהּ

משל על מצב היהודים בגלות

אמר מלפא הואיל וכף הוא, לא אצטריך לאהדרא ליה ביממא באתגליא, דכסופא דילן איהו למהך בגיניה לבי זונות, ואי לא הוה פגוונא דא דטגף גרמיה הכי וחלל יקרי, הוינא אנא וכל חיילין דיילי אזלין בגיניה, בכמה יקר בכמה בוקינס קמיה, בכמה מאני קרבא מימיניה ומשמאליה, עד דכל בני עלמא יזדעזעון וינדעון פלא דברא דמלפא איהו, השתא פיון דאיהו טגף גרמיה וחלל יקרי, איהו יהדר בטמירו דלא ינדעון ביה.

אהדר לגבי מלפא, יהביה לגבי אמיה, ליומין סרח פמלקדמין, מה עבד מלפא, אפיק ליה ולאמיה בהדיה מגו היכלא, אמר תרוויכו תהכון, ותרוויכו תסבלון גלותא ומלקיותא תמן, פיון דתרוויכו תסבלון פחדא, פדין ידענא דברי יתוב פדקא חזי.

כף ישראל בנוי דמלפא קדישא אינון, אחית לון למצרים, ואי תימא בההוא זמנא לא חאבו, גזרה דגזר קדשא פריף הוא בין הבתרים, הוה אתחזי למהוי קיים, וקדשא פריף הוא אשגח לתרין מלין, חד בגין ההוא מלה דאמר אברהם, (בראשית טו ח) במה אדע פי אירשנה, דא הוא (דף קפט ע"ב) סבה ועילה, אבל עד דנפקו ממצרים לא הוי גוי, ולא אתחזו פדקא יאות.

מתוק מדבש

מלפא מה עשה המלך, אפיק ליה ולאמיה בהדיה מגו היכלא הוציא אותו ואת אמו אתו מן היכל המלך, אמר תרוויכו תהכון אמר שניכם תלכו ותרוויכו תסבלון גלותא ומלקיותא תמן ושניכם תסבלו גלות ומלקות שם בגולה, כי פיון דתרוויכו תסבלון פחדא כיון ששניכם תסבלו יחד, פדין ידענא דברי יתוב פדקא חזי אז יודע אני שבני ישוב בתשובה שלימה כראוי, כי אמו תשגיח עליו יותר.

כף ישראל בנוי דמלפא קדישא אינון כמו כן בני ישראל הם בניו של המלך הקדוש ב"ה, אחית לון למצרים הוריד אותם למצרים, ואי תימא בההוא זמנא לא חאבו ואם תאמר הרי באותו הזמן לא חטאו ולא ירדו למצרים בשביל איזה חטא, ואם כן מה טעם גלות מצרים, ואמר אלא גזרה דגזר קדשא פריף הוא בין הבתרים הוה אתחזי למהוי קיים הגזרה שגזר הקב"ה בין הבתרים היתה ראויה שתקיים, וקדשא פריף הוא אשגח לתרין מלין כי הקב"ה השגיח בענין גלות מצרים לשני דברים, חד בגין ההוא מלה דאמר אברהם אחד בשביל דיבור ההוא שאמר אברהם במה אדע פי אירשנה, דא הוא (דף קפט ע"ב) סבה ועילה זה היה סיבה ועילה הראשונה שירדו למצרים, אבל עיקר הטעם שהיו צריכים לירד למצרים היה כי עד דנפקו ממצרים לא הוי גוי ולא אתחזו פדקא יאות עד שיצאו ישראל ממצרים לא היו

משל על מצב היהודים בגלות

אמר מלפא הואיל וכף הוא אמר המלך הואיל וכך הוא שהבן יושב בבית הזונות, לא אצטריך לאהדרא ליה ביממא באתגליא אין מן הראוי להחזיר אותו ביום בגלוי בפרהסיא, דכסופא דילן איהו למהך בגיניה לבי זונות שבזיון הוא לנו ללכת בשבילו לבית הזונות, ואי לא הוה פגוונא דא דטגף גרמיה הכי וחלל יקרי ואם לא היה באופן זה שטינף את עצמו כך וחלל את כבודי, הוינא אנא וכל חיילין דיילי אזלין בגיניה הייתי אני וכל חיילים שלי הולכים עבורו לפדותו, בכמה יקר בכמה בוקינס קמיה בכמה מיני כבוד בכמה תוקעי בחצוצרות היו הולכים לפניו, בכמה מאני קרבא מימיניה ומשמאליה וכמה מיני כלי מלחמה מימינו ומשמאלו היו נושאים אותו, עד דכל בני עלמא יזדעזעון עד שכל בני העולם היו מזדעזעים מגדולתו, וינדעון פלא דברא דמלפא איהו וידעו כל העולם שהוא בן המלך, אבל השתא פיון דאיהו טגף גרמיה וחלל יקרי עתה כיון שהוא טינף עצמו וחלל את כבודי, איהו יהדר בטמירו דלא ינדעון ביה הוא יחזור בהסתר שלא ידעו העולם בחזרתו.

אהדר לגבי מלפא חזר בן המלך אל אביו המלך, יהביה לגבי אמיה נתן אותו אל אמו שתשגיח עליו, ליומין סרח פמלקדמין לימים חטא כמקודם, מה עבד

לפרשת פרה

סוד פרה אדומה בירור הניצוצות

פְּרָה אֲדוּמָה תְּמִימָה וְגוּמֵר, בְּגִין לְאַכְפִּיּא פֶּל אֵינוֹן סְטְרֵי מְסַאָבָא דְלָא יִשְׁלֹטוֹן, אָמַר לִיה רַבִּי אָבָא, וְהָא פְּרָה קְדִישָׁא אִיהִי, דְכִנְיָא אִיהִי, וְאָמַאי. אָמַר לִיה, הֲכִי הוּא, וְהָא אוּקְמוּה, פְּלָלָא דְאַרְבַּע מְלַפְּוֹן הוּת פְּרָה, פְּמָה דְאַתָּ אָמַר (הושע ד טו) פִּי פְּפָרָה סוּרְרָה סָרַר יִשְׂרָאֵל. [וכו']

וְרָזָא דְמַלְּהָ דָּא, אָף עַל גַּב דְכַמְּהָ מְלִין אֲתִיְהִיבוּ לְמַדְרַשׁ בְּקִרְיָא, פְּלָהוּ חַד, הָא אֲתַמְר, דְכִתִּיב (א״ב יד ד) מִי יִתֵּן טְהוֹר מְטָמָא לֹא אֶחָד, מִי יִתֵּן טְהוֹר (דף רלו ע"ב) מְטָמָא, רָזָא דָּא הֲכִי הוּא, דְדָא אִיהוּ טְהוֹר דְנִפְק מְטָמָא, דְהָא בְּקִדְמִיתָא טָמָא, וְהִשְׁתָּא דְאַתְעֵבִיד בֵּיה דִּינָא, וְאֲתִיְהִיב לִיקִידָת אֲשָׁא בְּנוּרָא דְדְלִיק, וְאַתְעֵבִיד עֲפָר, הִשְׁתָּא אִיהוּ טְהוֹר מְטָמָא, טְהוֹר דְנִפְיק מְטָמָא.

מתוק מדבש

קליפות נרמזות בפרה אדומה, כי ישראל ירדו בגלות בין הד' מלכויות והשכינה עמהם כדי לברר מהם את הניצוצין קדישין, פְּמָה דְאַתָּ אָמַר פִּי פְּפָרָה סוּרְרָה סָרַר יִשְׂרָאֵל כי ישראל חטאו כפרה סוררה, ועל ידי זה הלכו ישראל בגלות עם השכינה בד' מלכויות הנרמזות בענין פרה אדומה, כי פרה רומזת על השכינה, וכאשר ישראל הם סוררים משפיעים בה הדינים. [וכו']

וְרָזָא דְמַלְּהָ דָּא סוּד עֲנִין הַפְּרָה אֲדוּמָה הוּא, אָף עַל גַּב דְכַמְּהָ מְלִין אֲתִיְהִיבוּ לְמַדְרַשׁ בְּקִרְיָא וְאָף עַל פִּי שְׁכַמָּה דְכַרִּים נִיתְנוּ לְדְרוּשׁ בְּפַסּוּקִים שֶׁל פְּרָה אֲדוּמָה, אַבְל פְּלָהוּ חַד הַכֵּל הוּא עֲנִין אַחַד שֶׁל בִּירוּר הַנִּיצוּצִין מִקְלִיפַת נוּגָה, כִּי הָא אֲתַמְר דְכִתִּיב הֲרִי לְמַדְנָו עַל מִשְׁכַּח מִי יִתֵּן טְהוֹר מְטָמָא לֹא אֶחָד וּמְפֹרֵשׁ כִּי מִי יִתֵּן טְהוֹר (דף רלו ע"ב) מְטָמָא, רָזָא דָּא הֲכִי הוּא סוּד זֶה כֵּךְ הוּא, דְדָא אִיהוּ טְהוֹר דְנִפְק מְטָמָא שׁוּזְהוּ טְהוֹר שִׁיצָא מְטָמָא, וְהִינּוּ דְהָא בְּקִדְמִיתָא טָמָא כִּי בַתְחִילָה קוֹדֵם שֶׁנִּתְבַּרְרוּ מִמֶּנָּה הַנִּיצוּצִין קְדִישִׁין הִיתָה בְּבַחֵי טָמָא, וְהִשְׁתָּא דְאַתְעֵבִיד בֵּיה דִּינָא וְעַתָּה שֶׁנַּעֲשֶׂה בַּה דִּין, וְאֲתִיְהִיב לִיקִידָת אֲשָׁא בְּנוּרָא דְדְלִיק וְאַתְעֵבִיד עֲפָר וְנִיתְנָה לְשִׁרִיפַת אֵשׁ בְּאֵשׁ דּוֹלֶקֶת וְנַעֲשִׂית עֲפָר, וְנִתְבַּרְרוּ מִמֶּנָּה הַנִּיצוּצִין, הִשְׁתָּא אִיהוּ טְהוֹר מְטָמָא דְהִינּוּ טְהוֹר דְנִפְיק מְטָמָא דְהִינּוּ הַנִּיצוּצִין שִׁיצָאוּ מִקְלִיפַת נוּגָה הַטְּמָאָה.

עדיין גוי ולא נראה שלימותם כראוי, אלא היו נשמותיהם כענין הזהב הנוצר בבטן האדמה שכשמוציאים אותו הוא מלא טינוף וסיגים דבר אשר לא ישוער ולא תואר זהב לו ולא הדר לו, עד שיתחכם הצורך להגות סיגים מזהב פעם אחר פעם זיכוך אחר זיכוך עד אשר כל הסיגים נפרדים מן הזהב, ואחר כך ניכר היותו זהב, כך ישראל על ידי קושי השעבוד במצרים נתבררו ונזדככו מתעורבות הסיגים שהיה מעורב בהם עד שנעשו גוי קדוש, כמו שהבטיח הקב"ה ליעקב אבינו ברדתו למצרים (נרשטית מו ג) כי לגוי גדול אשימך שם.

(דף קפט, ע"א-ע"ב ובביאורינו כרך ח עמ' קב קכב)

סוד פרה אדומה בירור הניצוצות

פְּרָה אֲדוּמָה תְּמִימָה וְגוּמֵר והוציא אותה אל מחוץ למחנה וגו', ושרף את הפרה לעיניו וגו', טעם הדבר בְּגִין לְאַכְפִּיּא פֶּל אֵינוֹן סְטְרֵי מְסַאָבָא דְלָא יִשְׁלֹטוֹן כדי להכניע על ידי זה את כל כחות הטמאים שלא ישלטו עוד, אָמַר לִיה רַבִּי אָבָא שֶׁאֵל מְרַבִּי אֲלַעֲזֹר, וְהָא פְּרָה קְדִישָׁא אִיהִי דְכִנְיָא אִיהִי שֶׁהֲרִי הַפְּרָה קְדוּשָׁה הִיא וְטְהוּרָה, כִּי הִיא רוֹמֶזֶת עַל הַמַּלְכוּת הַקְּדוּשָׁה [השכינה], אִם כֵּן וְאָמַאי לִמָּה הִיא צְרִיךְ לְשִׁרְפָה מִחוּץ לְמַחֲנֶה, אָמַר לִיה רַבִּי אֲלַעֲזֹר, הֲכִי הוּא כֵּן הוּא כְּדַבְרִיךְ, וְהָא אוּקְמוּה וְהִי כֵּךְ בִּיאֲרוּהוּ הַחֲבֵרִים, כִּי פְּלָלָא דְאַרְבַּע מְלַפְּוֹן הוּת פְּרָה כִּלְלוֹת שֶׁל ד' מַלְכוּוֹת שֶׁהֵם סוּד ד'

וּבְגִין כֵּן כָּל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּהַ פְּלֵהוּ מִסְתַּאֲבֵי, דְּהָא הָכִי הוּא וּדְאֵי, וְכִיּוֹן דְּאִתְעַבִּיד אֲפֹר,
כְּדִין עַד דִּיתְכַּנְיֵשׁ וְיִסְתַּלִּיק מִתַּמְּן מִסְאִיב לְכַלְהוּ, כְּמָה דְּאִתְ אָמַר, וְכַבְסָּהּ אֲוֹסְפָּה וְגוֹמַר
וְטָמָא.

אֲפֹר מְאִי טַעְמָא, כְּמָה דְּאִתְ אָמַר (מלאכי ג' כ"א) וְעִסְוֹתֵם רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֲפֹר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם,
וְכִיּוֹן דְּאִתְיִיחֵיב עַל הָהוּא אֲפֹר מִים, כְּדִין אִיהוּ טְהוֹר מְטָמָא.

מתוק מדבש

ושאל אֲפֹר מְאִי טַעְמָא מה הטעם שהפרה היתה צריכה להשרף לאפר, והשיב כְּמָה דְּאִתְ אָמַר כמו שנאמר וְעִסְוֹתֵם (לשון מעון וכמוט) רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֲפֹר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם פִּי אַחַר שֶׁנִּתְבַּרְרוּ וְנִטְהַרוּ הַרְשָׁעִים בְּגִינָהם יִהְיוּ אֲפֹר, הֲרִי כְּשֶׁמִּתְבַּרֵּר הַנִּיצוּץ נַעֲשֶׂה הַשָּׂאֵר אֲפֹר, לִכֵּן הִיוּ צְרִיכִים לְשַׂרֵּף אֶת הַפְּרָה עַד שֶׁתִּהְיֶה אֲפֹר, כְּדִי לְבַרֵּר אֶת הַנִּיצוּצִין מִקְּלִיפַת נוּגָה, וְכִיּוֹן דְּאִתְיִיחֵיב עַל הָהוּא אֲפֹר מִים וְכִיּוֹן שֶׁנִּיתֵן עַל זֶה הָאֲפֹר מִים שֶׁהֵם סוּד הַחֲסָדִים שְׁעִיז נִמְתַּקִּים הַדִּינִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם סוּד הָאֲפֹר, כְּדִין אִיהוּ טְהוֹר מְטָמָא אוֹ הוּא נַעֲשֶׂה טְהוֹר מְטָמָא, כְּלוּמַר שֶׁנִּמְתַּקוּ הַדִּינִים עַל יְדֵי מִימֵי הַחֲסָדִים. (פקודי ה' רלו ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך ט עמ' רו-רח)

וּבְגִין כֵּן וּבִשְׂבִיל שֶׁהַפְּרָה רוּמְזוֹת עַל הַשְּׂכִינָה הַמִּתְלַבֶּשֶׁת בְּקְלִיפַת נוּגָה, לִכֵּן כָּל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּהַ פְּלֵהוּ מִסְתַּאֲבֵי כָּל אֱלוּ שְׁעוּסְקִים בְּשִׂרִיפַת הַפְּרָה כּוֹלָם נִטְמָאִים בְּהַ, דְּהָא הָכִי הוּא וּדְאֵי כִּי כֵן הוּא וּדְאֵי שְׂכַל הַעוּסְקִים בְּפְרָה נִטְמָאִים בְּהַ לְפִי שְׁעוּסְקִים בְּעִנְיַן בִּירוּר הַנִּיצוּצִין מִהַקְּלִיפָה, וְכִיּוֹן דְּאִתְעַבִּיד אֲפֹר וְכִיּוֹן שֶׁהַפְּרָה נַעֲשִׂית אֲפֹר, כְּדִין עַד דִּיתְכַּנְיֵשׁ וְיִסְתַּלִּיק מִתַּמְּן מִסְאִיב לְכַלְהוּ אוֹ עַד שֶׁלֹּא הִיוּ אוֹסְפִים וְנוֹטִלִים אֶת אֲפֹר הַפְּרָה מִמְקוֹם שִׂרִיפַתָּהּ, עַדִּין הִיָּה מְטָמָא אֶת כָּל הַעוּסְקִים בּוֹ, כְּמָה דְּאִתְ אָמַר כְּמוֹ שֶׁנִּאֲמַר וְכַבְסָּהּ אֲוֹסְפָּה וְגוֹמַר וְטָמָא לְפִי שֶׁהַמְקוֹם הוּא מְקוֹם הַקְּלִיפָה.

שבח דא שירתא

לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו, והוא תיקון גדול לנשמה, לפי שהגם דכל התורה שמותיו של הקב"ה, מכל מקום נתלבשה בכמה ספורים ואדם הקורא ומבין הספורים נותן דעתו על פשט הפשוט, אבל ספר הזוהר הן הסודות עצמן בגלוי והקורא יודע שהם סודות וסתרי תורה, אלא שאינו מובן מקוצר המשיג ועומק המושג.

(מורה באצבע, סימן ב', אות מ"ד וכעין זה בנפש חיים מערכת ז')

פרשת כי תשא תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט ביס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות:

משלוחים חנם
עד הבית
לכל הקני ראיין